

## Komentar k pridigi

# Na noviga lejta dan

Pridiga mi je in mi ni všeč.

Če berem pridigo z očmi tistega časa, ko je bila napisana, se mi zdi zanimiva. Avtor zna pritegniti poslušalca s številnimi stavčnimi predvsem pa retoričnimi figurami. Te naredijo pridigo zanimivo in tudi zabavno. S tem, ko navaja tri popolnoma preproste zgodbe iz vsakdanjega življenja, se zelo približa poslušalcu. Pametno je tudi izbran jezik, v katerem pripoveduje, saj je razumljiva vsem ljudem.

Skozi vse tri zgodbe, prva o cesarju Avgustu in cesarici Liviji ter Sofoklesu in njegovi zlobni ženi, druga o dvanajstih drozkih oziroma drozkih in tretja o lenem možu in ubogi ženi, avtor napeljuje na isto misel isti nauk, da morata biti zakonca strpna drug do drugega, da si morata pomagati in tudi odpuščati.

Pri pridigi pa me motijo latinski izreki, ki jih pridigar vpleta v besedilo. Prepričan sem, da še danes večina bralcev ne razume latinskih citatov iz Svetega pisma in si mora pomoč poiskati v opombah. Kako pa je bilo šele pred tristo leti, ko je bila pridiga napisana? Nihče, razen duhovnikov in peščice izobražencev, ni vedel, kaj te besede pomenijo. Ljudje si jih niso mogli razložiti in so verjeli, da so to neke skrivne čarobne besede, ki jih razume le bog. Kaj ni to tako, kot je bilo v prazgodovini, ko so vrači mrmrali nerazumljive besede in so se ljudje tresli od groze, ker niso vedeli, kaj se bo zgodilo? Zakaj, zakaj vse to? Zato ker bi drugače ljudje podvomili v cerkev, religijo; vse religije temelijo namreč na neznanju in nezmožnosti razumevanja določenik stvari, pojavov.

Pridiga pa je z vidika današnjega sveta nekoliko "zastarela". Že sam jezik je nekoliko arhajičen, poleg tega pa avtor uporablja veliko narečnih izrazov, ki so v knjižnem besedilu za mene moteči.

Veliko za časom pa so tudi odnosi med moškim in žensko. To, da morajo ženske ubogati moške in jim biti pokorne, ne sodi več v današnji čas, ko so ženske vsaj v razvitih državah enakopravne moškim. Danes je pogoj za sklenitev zakonske zveze med dvema človekoma ljubezen in medsebojno spoštovanje, ne pa premoženje in dota. Že s tem je po mojem mnenju veliko zakonskih problemov rešenih, saj si vsak sam izbera sopotnika skozi življenje in ne starši ali "premoženje".

Ne glede na vse pa so ta in tudi druge pridige za tisti čas velik dosežek, saj so pretrgale temo, ki je vladala v slovenski književnosti sredi sedemnajstega stoletja. Predvsem pa imaje te pridige vrednost pri izobraževanju preprostih ljudi; bile so namreč edini vir izobraževanja preprostih ljudi.